

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. XIII. Qualiter tollatur appellatio, revocatione, vel renuntiatione?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

teat non coram Iudice à quo, sed coram alio illius Superiore, ad quem tamen non sit appellatum, & n. 18. etiam si ejus Procurator compareat coram Iudice à quo

2880. Hoc ipsum tamen limitat multipliciter idem Author n. 20. si Iudex, postquam gravavit, & pars appellavit, citet appellantem ad videndum se gravari, & re-aggravari, & appellans compareat, & petat prorogari terminum: quia tunc non censetur renuntiatum appellationi; n. 21. etiam quoties appellans comparet coram Iudice pro revocatione gravaminis, & ad docendum de gravamine; & n. 26. in appellatione interponenda; n. 43. quando comparens coram Iudice protestatur, quòd propter ea non intendat renuntiare appellationi; n. 53. quando Iudex à quo rejicit comparisonem n. 54. quando Iudex à quo dolosè induxisset appellantem ad comparandum, & faciendum actum; n. 58. quando actus fieret ab aliquo appellantis amico, aut filio; & in aliis limit. numeris seqq. Alii autem merito existimant, ejusmodi protestationem non facere ut non censetur appellationi apud majorem interpositæ renuntiasse in casu, quo factum protestationi contrarium (nimirum recursus ad Metropolitanum contra Episcopum, à quo prius fuit appellatum ad Papam (in principio recipitur à tali Iudice; quia contraria sunt, appellare ad Superiorem, & se submittere inferiori in contingentibus appellationem: Secus est, si factum in principio non admittatur; quia tum ex solo attentatu non tollitur protestatio; ut, si Metropolitanus in hoc cap. repulisset requisitionem appellantis, valuisset ejus protestatio de prosequenda appellatione coram Papa.

2881. Deducitur 3. appellantem à sententia Episcopi (quando appellatio est illegitima, & frivola) non obstante tali appellatione posse ab eodem Episcopo, tanquam contumacem, & reluctantem præcepto legitimo parere, excommunicari; quia talis appellatio perinde se habet, ac si non fuisset interposita; sic Abbas in dict. c. Sollicitudinem, n. 1. si tamen sit probabile dubium, de injustitia, vel justitia excusationis (cùm in omni probabili dubio juris vel facti peti possit à Iudice sententia declaratoria) ita poterit in præsentia.

2882. Deducitur 4. si quis factò, notoriè in-

Zom. II.

justo, gravatus sit ab Episcopo, Archiepiscopum de illo posse cognoscere, illudquè revocare, ut clarum est ex textu hujus Capituli, ibi: *si vero notorium exist-eret, quòd mandatum Episcopi indiscretum fuerat, vel injustum*, cui non tenebatur subditus obedire, *potest Archiepiscopus auctoritate metropolitana declarare*, subditum irrationabiliter extitisse anathematis mucrone percussum; ex quo etiam habetur, Archiepiscopum, esse Ordinarium Judicem omnium Episcoporum suæ Provinciæ, ut colligitur ex illis verbis: *auctoritate metropolitana*; sic Quaranta in Summa Bullarii, V. *Archiepiscopi Auctoritas* n. 10. Illa porro verba in fine textus: *sed si verbo, vel factò appellationem se velle prosequi protestatur, non est, tanquam adversa petens, & sibi contrarius, audiendus*, intelligenda sunt in casu, quo post appellationem v. g. ad Papam, à sententia Episcopi, se subiciat inferiori, sed tamen ei, qui Iudice à quo Superior est, v. g. Archiepiscopo; quod tamen accipe, si talis recursus in principio sit receptus ab isto juxta n. 2880.

§. XIII.

Qualiter tollatur appellatio, revocatione vel renuntiatione?

2883. Questio i. est, an, & qualiter Iudex à quo possit tollere appellationem? Resp. de hoc casu tractari in c. *cùm cessante* 60. h. t. ibi: *cùm cessante causa, cesset effectus, statuimus, ut sive Iudex ordinarius, sive delegatus, aliquid comminando, vel interlocuendo proiulerit, quo executioni mandato alter litigantium gravaretur, & sano usus consilio ab hujusmodi interlocutionis, vel comminationis effectù destiterit, liberè in causa cognitione procedat, non obstante, si à tali comminatione, vel interlocutione fuerit appellatum, dummodo non sit ex alia causa legitima suspectus: ne processus negotii, frivolis occasionibus, retradetur.*

2884. Ex hoc enim textu sequitur, appellatorem ab interlocutoria tolli, si Iudex ante sententiam definitivam revocet gravamen per interlocutoriam illatum appellanti; & hoc potest Iudex tam ordinarius, quam delegatus, licet ab interlocutoria sit appellatum,

Zzzz

latum,

latum, modò hujus revocatio fiat ante definitivam L. *quod iussu*. 14. ff. de re judice loquente de Judice ordinario, quod extendit Abbas in cit. c. 60. n. 3. etiam ad delegatum; ergo; quod tamen accipe, antequam interlocutoria executioni mandata est; nam post nequè istam revocare potest, nisi, causa cognita, vel de consensu partium, ut notat Bart. in dict. L. 14. n. 11.

2885. Sequitur 2. ex vi dicti c. 60. etiam à comminatione injusta facta per Judicem, licèt illud *in re* non sit præsens, sed futurum, posse judicialiter appellari, modò sit præsens *verbaliter*; ut colligitur ex illis verbis: *aliquid comminando*; & notat Abbas ibid. n. 5. dixi; *judicialiter*; nam si gravamen nec in re, nec in verbo sit præsens, appellari non potest nisi extrajudicialiter; judicialis enim petit gravamen *illatum* de præsentis, vel in re. Saltem in verbali comminatione; sic Abbas cit. Sublatà porrò totaliter appellatione (quod fieri potest etiam sine consensu partium, ut patet ex illo verbo *liberè*) Judex à quo in cognitione causæ *liberè procedis*, per clarum textum supra. n. 2883. relatam; qualiter autem verificetur, *cessante causà cessare effectum*, diximus lib. 1. tit. 2.

2886. Quæstio est 2. qualiter ipse appellans possit tollere ipsam appellationem interpositam? Resp. quòd possit, ei renuntiando vel expressè, vel tacitè. *Expressè* renuntiat, si ab ea desistat, ut dicitur 2. q. 7. c. *ei, qui*, §. *si verò*, ibi: *Si verò is, qui appellavit, penitentia ductus, ab appellatione desistere voluerit, non prohibetur*: Sicut in 7. lib. Codicis, tit. de appellat. L. 28. Imp. Arcadius, & Honorius statuisse leguntur, & c. *Ut super* 4. h. t. in 6. ubi Innocentius IV. præcepit Judicem, à quo appellatum, ut appellanti, Apostolos petenti tribuat, secundum priorem ejusdem Innocentii constitutionem, quæ incipit *Cordi*: Sin autem instanter petenti non dederit Apostolos, processus ejus postea institutus irritus erit, *preterquam si appellationi renuntiatum sit*. Advertendum tamen, appellantem posse quidem ab appellatione desistere, si adversæ partis non interlit, & res adhuc integra sit; si autem pars adversa propterea jam sumptus fecit, eos illi teneri refarcire per c. *interposita*. 70. §. *ille denique*,

b. t. ibi: *in legitimis expensis Adversario, quos eum propter hoc fecisse constituit, condemnandus*, ubi textus loquitur de appellante, qui ante inchoatam prosecutionem appellationis invito appellato petit, ut remittatur ad Judicem à quo, consequenter, qui renuntiat appellationi.

2887. Tacitè renuntiat, si exerceat actum appellationis contrarium, v. g. si compareat in ea causa coram Judice, qui quidem superior est Judice à quo, sed inferior Judice ad quem, ut diximus paulò ante in casu, quo appellans ab Episcopo ad Papam, comparuit in eadem causa coram Archiepiscopo, cui suberat Episcopus, à quo appellatum est. Plura ejusmodi exempla tacitæ renuntiationis passim habentur; ut, si intra 30. dies Apostolos non petat, c. *ab eo*, h. t. in 6. si Judicem ad quem intra præfixum tempus non adierit, aut appellationis prosecutionem intra tempus præscriptum neglexerit, c. *cum sit* 5. & c. *directa* 39. eod. si coram Judice à quo litem prosequitur, c. *gratum* 20. de Offic. deleg. ibi: *in secundo verò casu videtur ab appellatione recessum, si secundum ea, quæ præmissa sunt, eam, qui appellaverit, constiterit processisse*, nimirum, quòd appellans post appellationem interpositam apud Judicem à quo ad producendos testes inducias postulaverit; & demum productioni, & allegationi renuntians, attestations petierit *solemniter publicari*.

§. XIV.

De Sententia super appellatione deserta.

2888. Quæstio est 1. an, quando appellans intra terminum præfixum non prosequitur appellationem, eo ipso appellatione censetur deserta? ante resolutionem, not. in dubio appellationis *deserta* (quando scilicet dubitatur, an sit, vel non sit deserta?) Judicem non debere pronuntiare *desertam*; tunc enim appellans pro se habet titulum possessionis, de qua non est deiciendus, donec convincatur de appellationis possessione dimissa; quo posito Resp. primam sententiam, à qua est appellatum, non transire *ipso facto* in rem judicatam, seu non coopto appellationem

cente-